

Každá premiéra Divadla Exil je diváckou lahůdkou

PARDUBICE – Divadlo Exil, sídlící ve sklepě domu na náměstí Legii, prožívá nyní jedno ze svých nešťastnějších období. Amatéřskému souboru se daří po všech stránkách: má zajímavou objevnou dramaturgii, přibírá nové herce, netrpí nouzí o diváky. Vstříc je k němu i město, jež mu poskytuje velmi slušnou dotaci ze svého Programu podpory kultury (letos šlo o čtvrt milionu korun). Inscenace Divadla Exil pravidelně bodují na nejrůznějších nejen regionálních přehlídkách a lidé s ním spjatí aktivně pracují ve spolcích divadelních ochotníků. Komunita kolem Exilu zkrátka vyzařuje optimismus, což v dnešní době vůbec není málo, stejně jako fakt, že skvěle navazuje na nejlepší tradice českého amatérského divadelnictví.

Základem je pochopitelně repertoár. Nic proti Lucerně či jiné klasice, nic proti dnes oblíbenému britskému vyššímu bulváru, v Exilu však narazíte na zcela jiné věci. Ještě před letními prázdninami si na jeho scéně odbyla premiéru vynikající hra-studie současného francouzského divadelníka Nicolase

Věra Pojmanová a Alexandr Gregar v inscenaci pardubického Divadla Exil Do zdi.

Foto: MICHAL HORÁK

Bedose Do zdi. Co je pravda a co je lež mezi jejími dvěma postavami, netuší divák do poslední chvíle. Přitom východiště zdá se býti tak jednoduché – muž ztratí po auto-nehodě paměť a žena se jí snaží probudit. Režisérka Kateřina Fikejzová Prouzová ctí pravidla detektivky, ale ve spolupráci s vynikajícími

a zkušenými herci (Věra Pojmanová a Alexandr Gregar) se vše posouvá i do jiných, možná až nečekaných rovin. Lahůdka, i díky perfektní hudbě Jana Fikejze.

Z jiného soudku je Kauza Médeia, inscenace nastudovaná k premiéře v říjnu. Pochopitelně Euripidés, tentokrát ovšem z pohledu snad neplodnějšího současného českého divadelního autora Petra Kolečka. Herců na scéně zase není moc, i ve třech lidech se však rozehraje gejzír situací, nad nimiž se divák nejprve skvěle baví, až... Neprozrazujme, i když slavné antické drama a činy jeho hlavních postav zůstávají dodnes v obecném povědomí diváctva. Královnou večera v Exilu je v tomto případě Jana Tichá, režisérka i představitelka hlavní role. Neuvěřitelné, jak je její moderní Médeia živoucí a přesvědčivá. A že, stejně jako při inscenaci Do zdi, stačí k dokonalému zážitku pouhá hodinka. Mnozí profesionálové by se měli přijet podívat, jak se dělá dynamické a přitom sdělné divadlo!

V listopadu měla být v Exilu uvedena hra Zázračné cvičení, pro nemoc bylo představení odloženo. Diváci se již nyní těší na divadelní podobu kultovního filmu Lola běží o život, prosincová premiéra byla rychle vyprodána. Rádi se na obě nově věcičky brzy vypravíme. (ro)